

Arrest

nr. 140 717 van 11 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Rahanweyn (> Harin). U bent geboren in X te X, waar u opgroeide bij uw familie in het district Wardhigley. U ging zes jaar naar de Mohamed Harbi school, maar op ongeveer 15-jarige leeftijd [in 1992, nvdr.] staakte u uw opleiding. Omstreeks 1996 huwde u met (M.S.A.) (Shanshi < Reer Hamar) en samen kreeg u 7 kinderen. Op 21-jarige leeftijd [in 1998, nvdr.] verhuisde u met uw familie naar het district Dharkenley. Een tiental jaar geleden [in 2004, nvdr.] ging u naar Ethiopië, daar u te kampen had met hartklachten. U kreeg medicatie en keerde na twee jaar [in 2006, nvdr.] terug naar Dharkenley.

Zeven jaar voor uw vertrek uit Somalië [in 2007, nvdr.] opende u zowel in Wardhigley als bij u thuis in Dharkenley een studio waar u Hindi-films verkocht, verhuurde en kopieerde. Afhankelijk van de veiligheidssituatie zag u zich af en toe genoodzaakt uw studio's tijdelijk te sluiten, maar aanvankelijk werd u nooit persoonlijk gevisieerd door Al Shabaab. In de loop van 2012 stapten er drie leden van Al Shabaab uw studio binnen. Ze eisten dat u uw zaak zou sluiten en u beloofde te gehoorzamen. Aangezien u evenwel omwille van gezondheidsredenen geen zwaar werk kon verrichten, zag u zich genoodzaakt uw activiteiten gewoon verder te zetten. Enige tijd later werd er een dreigbrief van Al Shabaab op uw deur gehangen, waarin er eens te meer van u werd geëist dat u uw studio zou sluiten. Indien u niet zou stoppen met uw onislamitische activiteiten, zou het u uw leven kosten. U ging er echter van uit dat het louter bij dreigementen zou blijven en bleef uw studio's open houden. Twee maand later kwam u 's avonds leden van Al Shabaab tegen in uw buurt in Dharkenley. Ze hielden u tegen, bedreigden u en u werd met het pistool tegen het hoofd geslagen. Aangezien twee van uw belagers eveneens in de buurt van Hoosh woonden en u ze kende, deed u na dit incident aangifte bij de politie van Dharkenley. Ze werden beiden gearresteerd. In de tweede of de derde maand van 2013, werd er een aanslag gepleegd bij u thuis. Terwijl uw neef, waarmee u samenwerkte hierdoor om het leven kwam, slaagde u erin te ontsnappen. U dook ongeveer een week onder bij uw oom in Bulohubey en hield zich vervolgens schuil bij uw zus. Daar kreeg u echter een aantal dreigtelefoontjes van Al Shabaab, waarin u te horen kreeg dat ze uw verblijfplaats kenden en dat men u zou doden. U besloot terug te keren naar uw oom en op een uw onbekende datum in april 2013 vertrok u vanuit Mogadishu met het vliegtuig naar Turkije. U bleef er een kleine maand en reisde vervolgens per boot naar Griekenland, waar u in april 2013 aankwam. Na 15 dagen reisde u met het vliegtuig door naar Frankrijk en na 4 dagen in Frankrijk te hebben verbleven, kwam u naar België. U kwam in België aan op 21 mei 2013 en dezelfde dag vroeg u asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: Een verklaring van geboorte, afgeleverd door de Somalische ambassade te Brussel op 25 maart 2014.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw **socio-politieke kennis dermate beperkt is**, dat het niet aannemelijk is dat u, die beweerde video films te verkopen en te verhuren, daadwerkelijk in Somalië, Mogadishu heeft gewoond tot april 2013.

U verklaart dat u sinds 2007 een studio openhield waar u Hindi-films verkocht, verhuurde en kopieerde (zie gehoor CGVS, p 4). U zegt dat u nooit problemen heeft gekend met Al Shabaab en dat ze u in 2012 de eerste keer zeiden dat u uw studio diende te sluiten (zie gehoor CGVS, p 19). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab in de gebieden onder hun controle een verbod invoerde naar het kijken naar films en dat er strenge straffen op stonden. Al Shabaab heeft zelfs cinema's vernield of laten sluiten. In dat opzicht is het niet aannemelijk dat u enerzijds geen problemen heeft gekend vóór 2012, toen Al Shabaab de stad onder controle had en dat u anderzijds verklaart dat u geen interesse heeft om te weten welke groepering controle had over uw regio (zie gehoor CGVS, p 17). Gezien het werk dat u verrichte is het immers zeer belangrijk om op de hoogte te zijn van de machthebbers aangezien ze een enorme impact hebben op uw dagelijks leven maar vooral ook op uw professioneel leven.

U haalt uw desinteresse in politiek meermaals aan om uw onwetendheid te verantwoorden (zie gehoor CGVS, p 13, 16, 17). Echter, ook al heeft u geen interesse in politiek, toch kan van u verwacht worden dat u weet welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn die uw eigen district onder controle hadden, zeker omdat dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is en daarenboven dergelijke ernstige en gewelddadige conflicten en burgeroorlogen in het geheugen gegrift zouden zijn indien u ze werkelijk ervaren heeft. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent wanneer de Islamitische rechtbanken de controle over Mogadishu nemen (zie gehoor CGVS, p 16). Wanneer de protection officer (verder PO) u vraagt 'Weet u iets over krijgsheren die een coalitie vormden en met de TFG tegen een bepaalde groep vchten? De hele eerste helft van 2006 zou in het teken van dit conflict hebben gestaan?' refereert u naar 'Zijn die partijen USC, SPN (sic), ... ?' wanneer de PO u zegt 'Nee, dat bedoel ik niet. Weet u wanneer de Islamitische Rechtbanken Mogadishu controleerden?' blijft u het antwoord verschuldigd en zegt u 'Ik weet niet welke periode, maar ik weet dat ze daar aan de macht zijn geweest, ik heb mijn hele leven in Mogadishu gewoond, maar de krijgsheren en de verschillende groeperingen dat interesseert me eigenlijk niet zozeer' (zie gehoor CGVS, p 16). Het is niet bevattelijk dat u de islamitische rechtbanken helemaal niet weet te situeren. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat 'The ICU has been the only authority that has enjoyed even a reasonable amount of local legitimacy in southern Somalia since 1991.' (vertaling: de Islamitische rechtbanken waren de enige autoriteit die lokaal een redelijk legitimiteit kon genieten in Zuid-Somalië sinds 1991). Daarenboven is merkwaardig dat u, wanneer u wordt gevraagd naar groeperingen in 2006, refereert naar USC en SPN (cfr supra). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat deze groeperingen voornamelijk aan de basis lagen van de burgeroorlog, die startte in 1991. Meermaals refereert u naar eerdere periodes in de Somalische geschiedenis dan deze die worden bedoeld door de PO. Wanneer deze u vraagt 'Wat weet u van het grootste offensief van AMISOM en de Somalische regering tegen Al Shabaab in Mogadishu?' verwijst u nogmaals naar een veel eerder stadium in de geschiedenis door te zeggen 'Ik kan wel vertellen dat Aideed vocht tegen de Amerikanen en UNISOM.' (zie gehoor CGVS, p 18)

Wanneer de PO u vraagt 'Als je Dharkenley en Wardhigley met elkaar vergelijkt, waar stond Al Shabaab dan het sterkst?' zegt u 'In Madina, Wadajir en Dharkenley, er zijn verschillende tijden geweest, later waren ze in Hoosh de sterkste' (zie gehoor CGVS, p 17-18). Het is niet aannemelijk dat u beweert dat Al Shabaab het sterkst stond in Dharkenley. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat vooral Wardhigley te kampen had met Al Shabaab. Daar u uw studio uitbaatte in beide districten, kan van u verwacht worden dat u wel degelijk op de hoogte bent van waar Al Shabaab aan de macht was. Het feit dat u dit ontbeert, doet nogmaals afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u daadwerkelijk in Mogadishu zou hebben gewoond, zoals u zelf beweert. U weet tevens niet wie Mohamed Nur is. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat hij de burgemeester van Mogadishu was van 2010 tot februari 2014. Het is niet aannemelijk dat, indien u werkelijk in Mogadishu woonde, u niet op de hoogte zou zijn van de heersende burgemeester. U tracht uw onwetendheid te verklaren door te stellen dat 'Er zijn veel (nvdr burgemeesters) geweest, sommige tien dagen, bijna allemaal voor korte periodes, ik weet het niet.' (zie gehoor CGVS, p 14) Echter, deze burgemeester was ruim drie jaar aan de macht in Mogadishu.

Verder komt de kennis die u voorlegt eerder ingestudeerd over. Zo kent u 'Mukhtar Robow' en kan u hem correct linken aan Al Shabaab en weet u dat hij tot Rahanweyn behoort. Echter, wanneer u wordt gevraagd naar een andere belangrijke leider van Al Shabaab verwijst u naar 'Abu Mansur' (zie gehoor CGVS, p 13). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat dit dezelfde persoon is.

U poneert ook de term 'Ashamud' (zie gehoor CGVS, p 6). Echter wanneer u wordt gevraagd wat dit juist is, zegt u dat 'de gevechten tussen Abgaal en Habargedir zo werden genoemd'. Wanneer de

PO nogmaals vraagt om hier meer uitleg over te verschaffen, zegt u 'Ik kan er niet meer vertellen, de gevechten die op dat moment plaatsvonden werden Ashamud genoemd' (zie gehoor CGVS, p 7). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Ashamud een onafhankelijke militie was.

Ook uw **geografische kennis van het district** waarvan u beweert dat u er heeft gewoond, is niet erg overtuigend. Zo weet u niet wat Barwaqo is (zie gehoor CGVS, p 14). Indien u werkelijk gedurende eenentwintig jaar in Wardighley zou gewoond hebben, is het niet aannemelijk dat u bij het horen van deze naam louter een link legt met een bar (zie gehoor CGVS, p 14) hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Barwaqo een subdistrict is van Wardigley. Bovendien komen geen van de wijken die u opsomt overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Mogadishu gelegen in de regio Banadir en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 juni 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Het **document** dat u voorlegt kan voorgaande conclusies niet wijzigen. U legt een 'verklaring van geboorte' voor, uitgegeven door de ambassade van de federale republiek van Somalië te België op 25 maart 2014. Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, waardoor de waarde van dit document danig gerelativeerd dient te worden. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, kan evenmin de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen. Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het Somalisch immers niet alleen in Somalië wordt zelf

gesproken, maar dat het eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voorkomt, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (Ethnologue, 'Somali').

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), in samenhang gelezen met artikel 4 par.1 van richtlijn 2011/95/EU en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij stelt dat verweerder de asielaanvraag in de eerste plaats afwijst omdat hij onvoldoende medewerking zou hebben verleend en aldus zonder dit artikel te noemen de weigering baseert op artikel 4 par.1 van richtlijn 2011/95/EU. Doordat dit artikel niet wordt vermeld in de bestreden beslissing, acht verzoeker bijgevolg de motiveringsplicht zoals voorzien in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 geschonden. De verplichting tot motivering naar de juridische regel vormt een substantieel vormvoorschrift.

Verzoeker voegt verder stukken bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat hij regelmatig geld overschrijft naar zijn echtgenote in Mogadishu. Hieruit blijkt dat hij wel woonachtig was in en afkomstig is van Mogadishu. Dit tezamen genomen met de taal die hij spreekt en het document van de ambassade, ondersteunt de these dat verzoeker afkomstig is van Mogadishu.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 17, § 2 en artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) en met artikel 8 par. 2 b) richtlijn 2005/85/EG. Tevens beroept hij zich op de schending van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijt verweerder dat niet wordt gespecificeerd welke informatie in het dossier handelt over het verbod op films dat Al Shabaab invoerde. Er werd nogal wat informatie aan het dossier toegevoegd. Verzoeker dient dit dossier effectief te raadplegen en te zoeken in de informatie. Een zorgvuldige overheid zou in de bestreden beslissing hebben aangegeven naar welke informatie er specifiek wordt verwezen. De volledige beslissing is een algemene verwijzing naar informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Dit is in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Er moet nauwkeurig worden verwezen naar de bijlagen bij het administratief dossier.

Verzoeker vond na het zoeken in de informatie in het dossier inderdaad een artikel, getiteld: "*Somali Islamists issue blanket ban on movies*". Verzoeker trekt de betrouwbaarheid van deze informatie in twijfel en betoogt dat deze informatie niet voldoet aan artikel 8 par. 2, b) van richtlijn 2005/85/EG. Volgens verzoeker heeft deze bepaling rechtstreekse werking en heeft verweerder aldus de verplichting om verschillende bronnen te raadplegen. Het motief inzake de ban op films wordt echter verdedigd aan de hand van één nieuwsbericht van een onbekende journalist, zonder dat deze bron door het CGVS werd onderzocht. Verder heeft verweerder de verplichting om te steunen op actuele informatie. Het artikel werd geschreven in 2009 en kan niet worden gezien als zijnde actueel. Daarenboven is de argumentatie van het CGVS kort door de bocht. Verzoeker maakt de vergelijking met het Belgische verbod op drugs, dat niet verhindert dat hiertegen wordt gezondigd. Het artikel is niet nauwkeurig. Het zou beter zijn te stellen dat Al Shabaab probeerde om films te bannen. Verzoeker voegt een artikel bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat Al Shabaab dit probeerde in het verleden. Hij wijst er tevens op dat in

dit artikel wordt gesteld dat deze groep ook geldtransfers trachtte te bannen. Uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken blijkt echter dat hij wel degelijk in staat is om geld op te sturen naar zijn echtgenote. Verzoeker stelt dat zijn studio bovendien officieel gesloten was voor de autoriteiten doch dat hij in het geniep verderging met zijn activiteiten. Verzoeker verwijst naar artikel 27 van het voormelde KB van 11 juli 2003 en stelt zich de vraag of het CGVS niet diende na te gaan hoe Al Shabaab de ban op films handhaaft.

Verzoeker betoogt dat dezelfde argumenten kunnen worden gebruikt tegen de andere motieven waarop het CGVS zich steunt. Opnieuw wordt er verwezen naar de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zonder te bepalen welke informatie.

Verzoeker begrijpt niet wat er verkeerd was aan zijn antwoord op de vraag waar Al Shabaab het sterkst stond. Uit de informatie van het CGVS blijkt dat er een verschuiving is. De ene keer is de groepering sterker in Dharkenley. In het artikel wordt volgens verzoeker gesteld dat Al Shabaab in Dharkenley sterker stond. Bovendien heeft verzoeker het andermaal moeilijk met deze informatie in het licht van de verplichting die in hoofde van het CGVS voortvloeit uit artikel 8 par. 2, b) van de procedurerichtlijn en artikel 27 van het voormelde KB van 11 juli 2003. Het CGVS moet steunen op betrouwbare bronnen zoals UNHCR, refworld, internationale organisaties en ecoi.net doch zulke informatie wordt door verweerder niet gebruikt. Het stuk van *Mogadishu Map* is een uitprint van het internet zonder datum wanneer het geschreven is. Blijkbaar verwijst het CGVS zomaar naar een los document om na te gaan waar Al Shabaab het sterkst staat. Dit kan echter van dag tot dag verschillen gelet op de volatiele situatie. Verzoeker antwoordde dus terecht dat er verschillende tijden zijn geweest.

Verzoeker stelt dat de vragen aan zijn niveau moesten worden aangepast. Hij is geen politiek beest en had genoeg met zijn eigen problemen. In Somalië is het voorts gangbaar dat iedereen een bijnaam heeft en dat de echte naam vaak niet gekend is. Verzoeker herkende de naam van de burgemeester inderdaad niet. Mocht hem naar de burgemeester gevraagd zijn, had hij echter 'Tarzan' geantwoord.

Verzoeker heeft correct gesteld dat Ashamud een groep is die vecht.

Barwaq was eerst een bar, waarrond later een wijk is gebouwd die op heden de naam van de bar heeft overgenomen.

Verzoeker verwijst verder naar de vele correcte informatie die hij heeft gegeven. Hij kon op de meeste termen antwoorden, hetgeen onmogelijk zou zijn geweest indien hij niet van Wardhigley afkomstig was. De meeste antwoorden waren correct. Het kan verzoeker niet worden verweten dat hij slechts op enkele zaken niet kon antwoorden.

Bovendien diende het CGVS overeenkomstig artikel 17, § 2 van het voormelde KB van 11 juli 2003 verzoeker reeds tijdens het interview te wijzen op het feit dat zijn verklaringen niet stroken met de werkelijkheid. Achteraf hierop terugkomen plaatst hem voor een voldongen feit en zo verliest hij een aanleg om zich te verweren op omissies of verkeerde zaken. Verzoeker verwijst naar het voorbeeld inzake de burgemeester.

Verzoeker herhaalt dat hij stukken bijbracht die duidelijk aantonen dat hij belangen heeft in Mogadishu en stelt dat hij voldoet aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 en 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.1.3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in samenhang met artikel 33 par.1 van het Verdrag van Genève, en artikel 74/17 par.1 van de vreemdelingenwet en artikel 12 van de preambule van richtlijn 2008/115/EG.

Hij stelt dat het duidelijk is dat hij van Somalische afkomst is. Derhalve doet zich een limbo-situatie voor indien hij geen beschermingsmaatregel krijgt. Verzoeker stelt dat hij niet mag worden uitgewezen naar waar zijn leven in gevaar is. Een terugleiding naar Mogadishu zou het beginsel van non-refoulement schenden. Verzoeker verwijst hiervoor naar "*vaste rechtspraak van het CGVS*". Het staat vast dat hij afkomstig is van en belangen heeft in Mogadishu.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de schending van de artikels en bepalingen die benevens artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden aangevoerd in het derde middel *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd daar de Raad, zonder een terugleidings- of verwijderingsmaatregel te nemen, te dezen uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en de nood aan subsidiaire bescherming.

2.2.3. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.4. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

2.2.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2.6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.7. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals*

bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil inroepen. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil inroepen, moet de “nationaliteit” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Dient in dit kader te worden opgemerkt dat verweerder niet kan worden gevolgd waar deze in de bestreden beslissing stelt dat geen geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers verklaarde Somalische nationaliteit. De elementen die in dit kader worden aangehaald in de bestreden beslissing wegen immers geenszins op tegen de veelheid aan concrete, duidelijke en doorleefde kennis die verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS tentoonspreidde over Somalië in het algemeen en de stad waar hij stelt te hebben verbleven in het bijzonder, bijvoorbeeld omtrent zijn scholing (administratief dossier, stuk 5, p.5), de specifieke buurten waarin hij woonde (*ibid.*, p.6), de stammencultuur en – structuur (*ibid.*, p.7-10), zijn kinderen en hun geboorteplaatsen en adressen (*ibid.*, p.10), zijn reisweg (*ibid.*, p.11-12, 16), de markten, gebouwen, wijken, rechtbanken, monumenten, radiozenders en bevolkingsgroepen in zijn stad en hun situering (*ibid.*, p.13-16) en recent aanwezige troepen, gevechten en basissen (*ibid.*, p.17). Deze kennis en verzoekers doorleefde verklaringen omtrent enkele specifieke details inzake zijn stad en zijn leven binnen deze stad, samen genomen met de door hem bijgebrachte stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, stuk 14: documenten), kunnen niet leiden tot het besluit dat verzoeker niet de Somalische nationaliteit zou bezitten, minstens deze nationaliteit niet zou hebben gehad.

2.2.8. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.9. Verzoeker brengt ter staving van zijn voorgehouden beroepsactiviteiten en asielrelaas geen begin van bewijs bij.

Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag op een vrees jegens Al Shabaab ingevolge zijn beroepsuitoefening. Hij legde blijkens de stukken van het dossier echter herhaald tegenstrijdige verklaringen af over de duur van deze beroepsuitoefening. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde hij dat hij een studio had de laatste vijf jaar voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst (administratief dossier, stuk 11, p.3). Bij het CGVS beweerde hij aanvankelijk echter dat hij ongeveer op 23-jarige leeftijd (zeven tot acht jaar nadat hij zijn scholing stopzette op zijn vijftien jaar) een studio zou hebben geopend, hetzij omstreeks het jaar 2000. Dit zou impliceren dat hij de studio voor hij zijn land van herkomst verliet ongeveer dertien jaar zou hebben gehad. Even verder verklaarde hij dan weer dat hij de studio ongeveer zeven jaar had wanneer hij uit zijn land vertrok (administratief dossier, stuk 5, p.4).

Daarenboven legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent de aard van zijn studio en zijn werkzaamheden. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde hij dienaangaande: *"Ik verhuurde een muziekstudio"*. Hij ontkende vervolgens nog andere beroepen te hebben uitgeoefend. Ook in het kader van de uiteenzetting van zijn problemen stelde hij even verder dat hij Al Shabaab vreesde omwille van zijn *"muziekstudio"*. Hij vermeldde daarbij nergens dat hij Hindi-films zou hebben verkocht, verhuurd en gekopieerd (administratief dossier, stuk 11, p.3-4). Bij het CGVS verklaarde verzoeker inzake de studio die hij opende echter: *"Het was voor videobanden, voor de verkoop en verhuur van Hindi-films, ik kopieerde ook de films"*. Even verder omschreef hij zijn studio nogmaals duidelijk als *"Video Center"* in plaats van muziekstudio (administratief dossier, stuk 5, p.4).

Verzoeker legde bovendien manifest tegenstrijdige verklaringen af omtrent het tijdsverloop en de chronologie van zijn vermeende problemen met Al Shabaab. In de vragenlijst van het CGVS verklaarde hij dat in maart 2013 drie mannen van Al Shabaab hem vroegen om zijn studio te sluiten. Hij zou hebben geweigerd en enkele dagen later een schriftelijke verwittiging hebben ontvangen. Vervolgens ging hij aangifte doen en pakte de politie twee van de drie mannen op. Twee dagen later zou Al Shabaab een aanslag hebben gepleegd (administratief dossier, stuk 11, p.4). Bij het CGVS stelde verzoeker echter dat hij eerst een schriftelijke verwittiging zou hebben ontvangen en slechts daarna door de drie mannen van Al Shabaab werd aangesproken. Hij situeerde deze schriftelijke verwittiging bovendien reeds één tot twee maanden voor de aanslag die door Al Shabaab in februari of maart 2013 werd gepleegd. Daarenboven beweerde hij deze maal dat hij naar aanleiding van de mondelinge verwittiging zou hebben beloofd zijn studio te sluiten in plaats van te weigeren (administratief dossier, stuk 5, p.5, 19-20).

Dit alles klemmt nog des te meer daar verzoeker, hoewel hij hiervan in de vragenlijst nergens enige melding maakte, bij het CGVS plots beweerde dat Al Shabaab hem reeds in 2012, een jaar voor de aanslag, zou hebben aangemaand zijn studio te sluiten. Tevens stelde verzoeker, ondanks dat hij dit in de vragenlijst niet aanhaalde, bij het CGVS dat hij bij de laatste mondelinge verwittiging met een pistool zou zijn geslagen (*ibid.*, p.19-20). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het feit dat hij een jaar eerder reeds zou zijn aangemaand door Al Shabaab en dat hij wanneer hij mondeling werd verwittigd met een pistool werd geslagen hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende (administratief dossier, stuk 11, p.4).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielrelaas en problemen met Al Shabaab.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.10. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Dient echter te worden vastgesteld dat er in het administratief dossier en in het rechtsplegingsdossier geen recente informatie voorhanden is aan de hand waarvan een beoordeling kan worden gemaakt van de actuele situatie in verzoekers land en regio van herkomst in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 juli 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS